СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД

0 8 -04- 2024

Вх. № 40683

Чрез СОФИЙСКИЯ ГРАДСКИ СЪД
Търговско отделение
VI-12 състав

До СОФИЙСКИЯ АПЕЛАТИВЕН СЪД
Търговско отделение
Въззивен състав

ВЪЗЗИВНА ЖАЛБА

от адвокат Тодор ПОПОВ от САК, *назначен за особен процесуален представител* на **„ЯНАКИ“ ЕООД,** ЕИК 175022638, със седалище и адрес на управление в гр.София, Район „Триадица“, ул.„Янко Забунов“ № 28, вх.А, ет.2, ап.5, *въззивник*

<u>съдебен адрес (*за призоваване и съобщения*):</u>

гр.София, бул.„Витоша” № 1А, ет.2, кантора 236, адвокат Тодор ПОПОВ,

<u>срещу</u>

<u>Решение № 505 / 03.04.2024 г., постановено по т.д.№ 1624 / 2023 г., образувано по описа на Софийския градски съд, Търговско отделение, VI-12 състав.</u>

Уважаеми госпожи и господа апелативни Съдии,

В срока по чл.613а от ТЗ, представям настоящата въззивна жалба срещу Решение № 505 / 03.04.2024 г., постановено по т.д.№ 1624 / 2023 г., образувано по описа на Софийския градски съд, Търговско отделение, VI-12 състав.

<u>А/.</u> Решение № 505 / 03.04.2024 г., с което съдът по несъстоятелността е обявил длъжника в несъстоятелност в хипотезата на чл.632, ал.1 от ТЗ, е с различно съдържание на диспозитивите, в сравнение с други служебно известни на особения представител съдебни актове, с постановени диспозитиви от други съдебни състави, при решаване на делата в същата хипотеза.

Считам, че <u>съдебен акт, който не съдържа в диспозитивите си всички задължителни последици, свързани с обявяването на</u>

ВЯРНО С ОРИГИНАЛА
СЕКРЕТАР:

длъжника в несъстоятелност, се явява **непълен,** като непълнотата **обикновено се отстранява от съда, който го е постановил с допълване, в производство по реда на чл.250 от ГПК.**

При условията на евентуалност, ако се приеме, че в Решение № 505 / 03.04.2024 г., са налице **очевидни фактически грешки,** същите **обикновено се отстраняват от съда, който го е постановил в производство по реда на чл.247 от ГПК.**

Б/. Считам, че Решение № 505 / 03.04.2024 г., **е неправилно,** тъй като по отношение на направеното възражение за изтекла погасителна давност на вземането на кредитора, е постановено при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, в противоречие с материалния закон и е необосновано.

1. По допуснатата непълнота в съдържанието на диспозитивите в Решение № 505 / 03.04.2024 г., считам следното:

При прочит на Решение № 505 / 03.04.2024 г., постановено в хипотезата на чл.632, ал.1 от ТЗ, се установява, че съдът по несъстоятелността е постановил – „Обявява неплатежоспособността и свръхзадължеността на **„ЯНАКИ" ЕООД,** ЕИК 175022638, със седалище и адрес на управление в гр.София, Район „Триадица", ул.„Янко Забунов" № 28, вх.А, ет.2, ап.5, като определя за начална дата – 31.12.2016 г.; Открива производството по несъстоятелността на **„ЯНАКИ" ЕООД,** ЕИК 175022638; Постановява прекратяване дейността на предприятието; Обявява **„ЯНАКИ" ЕООД,** ЕИК 175022638, в несъстоятелност; Спира производството.".

В служебно известни на особения представител други съдебни актове, с постановени диспозитиви от други съдебни състави, при решаване на делата в същата хипотеза, се среща допълнително и – **ПОСТАНОВЯВА ОБЩА ВЪЗБРАНА И ЗАПОР** върху имуществото на длъжника; **ПРЕКРАТЯВА** правомощията на органите на длъжника; **ЗАДЪЛЖАВА** длъжника при обявяване на фирмата си да прибави добавката „в несъстоятелност".

Отделно, в други съдебни актоне се среща и – УКАЗВА на длъжника и неговите кредитори, че спряното производство по несъстоятелност може да бъде възобновено в срок от една година от вписване на решението в ТР, по молба на длъжника или на кредитор, ако бъде удостоверено, че е налице достатъчно имущество или ако бъде депозирана по сметка на съда по несъстоятелността сумата, необходима за предплащане на първоначалните разноски (в определен от съда размер); УКАЗВА се на длъжника и неговите кредитори, че ако в едногодишен срок от вписването в ТР на решението за спиране на

ВЯРНО С ОРИГИНАЛА
СЕКРЕТАР:

производството по несъстоятелност не бъде поискано неговото възобновяване, съдът ще прекрати същото и ще постанови заличаване на длъжника от ТР.

Съгласно чл.632, ал.1, изречение първо от ТЗ, когато наличното имущество е недостатъчно за покриване на началните разноски и ако разноските не са предплатени по реда на чл. 629б, съдът обявява неплатежоспособността, съответно свръхзадължеността, определя началната и дата, открива производството по несъстоятелност, допуска обезпечение чрез налагане на запор, възбрана или други обезпечителни мерки, постановява прекратяване дейността на предприятието, обявява длъжника в несъстоятелност и спира производството.

Решение № 505 / 03.04.2024 г., не съдържа в диспозитива си една от основните последици, които разпоредбата на чл.632, ал.1, изречение първо от ТЗ, предвижда – допускането на обезпечение чрез налагане на запор, възбрана или други обезпечителни мерки. Не съдържа последицата предвидена в чл.9, предложение второ от ТЗ. Не съдържа последиците, свързани със спирането на производството – липсват указания до длъжника и неговите кредитори, съгласно предвиденото в разпоредбите на чл.632, ал.2, 3 и 4 от ТЗ.

Решение № 505 / 03.04.2024 г., не съдържа в диспозитива си всички онези реквизити, които чл.711 от ТЗ свързва като последица с обявяването на длъжника в несъстоятелност. Във връзка с това, възниква правният въпрос, който не е разрешен еднозначно в съдебната практика, дали последиците по чл.711 от ТЗ представляват задължителна част от решението за обявяване в несъстоятелност в хипотезата на чл.632, ал.1 от ТЗ или не, съответно – дали диспозитивът на съдебния акт, постановен в тази хипотеза, следва да съдържа всички или някои от реквизитите (например, само **ПРЕКРАТЯВА** правомощията на органите на длъжника, доколкото една част са идентични с предвидените в чл.632, ал.1 от ТЗ, а друга част не са относими към решение, постановено в тази хипотеза), посочени в разпоредбата на чл.711 от ТЗ.

Считам, че за да е пълно, решението постановено в хипотезата на чл.632, ал.1 от ТЗ, отнесено към конкретния случай, следва да съдържа освен диспозитивите – „Обявява неплатежоспособността и свръхзадължеността на **„ЯНАКИ“ ЕООД**, ЕИК 175022638, със седалище и адрес на управление в гр.София, Район „Триадица“, ул.„Янко Забунов“ № 28, вх.А, ет.2, ап.5, като определя за начална дата – 31.12.2016 г.; Открива производството по несъстоятелността на **„ЯНАКИ“ ЕООД**, ЕИК 175022638; Постановява прекратяване дейността на предприятието;

ВЯРНО С ОРИГИНАЛА
СЕКРЕТАР:

Обявява **„ЯНАКИ“ ЕООД**, ЕИК 175022638, в несъстоятелност; Спира производството“,

и следните диспозитиви, съдържащи останалите задължителни последици, свързани с обявяването на длъжника в несъстоятелност, а именно:

ПОСТАНОВЯВА ОБЩА ВЪЗБРАНА И ЗАПОР върху имуществото на длъжника;

ПРЕКРАТЯВА правомощията на органите на длъжника;

ЗАДЪЛЖАВА длъжника при обявяване на фирмата си да прибави добавката „в несъстоятелност“.

УКАЗВА на длъжника и неговите кредитори, че спряното производство по несъстоятелност може да бъде възобновено в срок от една година от вписване на решението в ТР, по молба на длъжника или на кредитор, ако бъде удостоверено, че е налице достатъчно имущество или ако бъде депозирана по сметка на съда по несъстоятелността сумата, необходима за предплащане на първоначалните разноски (в определен от съда размер).

УКАЗВА на длъжника и неговите кредитори, че ако в едногодишен срок от вписването в ТР на решението за спиране на производството по несъстоятелност не бъде поискано неговото възобновяване, съдът ще прекрати същото и ще постанови заличаване на длъжника от ТР.

Ето защо, Ви моля, да считате тази част от въззивната жалба за молба за допълване на обжалваното първоинстанционно решение и ако същото не бъде допълнено в хода на администрирането й, да върнете делото на компетентния първоинстанционен съд, който да проведе производство по реда на чл.250 от ГПК, в което да ги отстрани. Респективно – да укажете на първоинстанционния съд, че след постановяване на съдебния акт по реда на чл.250 от ГПК, след съобщаването му на страните, след влизането му в сила или евентуално, след въззивното му обжалване, делото следва отново да се изпрати на въззивния съд за провеждане на редовно въззивно производство.

При условията на евентуалност, Ви моля, да считате тази част от въззивната жалба за молба за поправка на очевидна фактическа грешка в обжалваното първоинстанционно решение и ако същата не бъде поправена в хода на администрирането й, да върнете делото на компетентния първоинстанционен съд, който да проведе производство по реда на чл.247 от ГПК, в което да я отстрани. Респективно – да укажете на първоинстанционния съд, че след

ВЯРНО С ОРИГИНАЛА
СЕКРЕТАР:

постановяване на съдебния акт по реда на чл.247 от ГПК, след съобщаването му на страните, след влизането му в сила или евентуално след въззивното му обжалване, делото следва отново да се изпрати на въззивния съд за провеждане на редовно въззивно производство.

2. По въведеното с въззивната жалба твърдение за неправилност на Решение № 505 / 03.04.2024 г., като постановено при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, в противоречие с материалния закон и при необоснованост, свързано с направеното възражение за изтекла погасителна давност на вземането на кредитора.

а/. В текста на писмено становище вх.№ 119180 / 18.12.2023 г., наред с останалото съдържание, назначеният особен процесуален представител на длъжника е обективирал **възражение *за погасяване на вземането на молителя по давност,*** във връзка с приложението на т.10 от Тълкувателно решение № 2 / 26.06.2015 г., постановено от ОСГТК на ВКС на РБ, по тълк.д.№ 2 / 2013 г., във връзка с чл.433, ал.1, т.8 от ГПК.

Посочил е, че сред приложените към Молбата писмени доказателства се намира Удостоверение изх.№ 31639 / 07.06.2023 г., издадено от ЧСИ Минка Станчева-Цойкова. От него се установявало по пътя на тълкуването, че молителят е бил първоначален взискател по изпълнително дело № 677 / 2013 г., както и че недвижимите имоти притежавани от длъжника, са били продадени на публична продан от ЧСИ Константин Павлов, рег.№ 824, по образувано по неговия опис от дела изпълнително дело № 339 / 2015 г., където НАП вероятно е бил присъединен взискател по право. ЧСИ Павлов превел сума (непосочена конкретно в Удостоверението), частично удовлетворяваща вземането на взискателя.

От Удостоверението не ставало ясно какви изпълнителни действия са били извършвани по изпълнително дело № 677 / 2013 г., по описа на ЧСИ Минка Станчева-Цойкова, рег.№ 822 от РКЧСИ и с район на действие ОС-Пловдив и на кои дати.

В Удостоверението се заявявало единствено, че „в хода на изпълнителното производство са били насрочвани публични продани на възбранен имот", който бил продаден от другия ЧСИ, заедно с други два „възбранени по делото имота".

В Молбата на кредитора липсвало твърдение по горните правнорелевантни въпроси с цел отчитане теченето на погасителната давност, като от доказателствата по делото не се установявало ЧСИ Минка Станчева-Цойкова да е извършвала изпълнителни действия

ВАРНЕНСКИ ОКРЪЖЕН СЪД
СЕКРЕТАР

след 04.05.2016 г. по изпълнително дело № 677 / 2013 г., свързани със събиране на частното държавно вземане по изпълнителните листове от 10.06.2013 г. и от 14.06.2016 г.

Въз основа на горното, представителят на ответника е сметнал, че предвид данните от ангажираните по делото писмени доказателства, изпълнително дело № 677 / 2013 г., образувано по описа на ЧСИ Минка Станчева-Цойкова е било перемирано по право, съгласно разпоредбата на чл.433, ал.1, т.8 от ГПК, на 04.05.2018 г., съответно – изпълнителните действия извършени по него преди и след тази дата, следвало да се приемат за невалидни, а частното държавно вземане за главница, лихва за забава и разноски по изпълнителния лист от 10.06.2013 г., за погасено с изтичането на 5 годишна погасителна давност от датата на влизане в сила на Решение № 194 / 25.01.2016 г., постановено от СГС, VI-9 състав, по т.д.№ 697 / 2014 г. – 04.05.2016 г., когато вземането по издадената Заповед за незабавно изпълнение окончателно се е стабилизирало, до 04.05.2021 г.

Частното държавно вземане по изпълнителния лист издаден на 14.06.2016 г. се е погасило с изтичането на 5 годишна погасителна давност, считано от 04.05.2016 г. до 04.05.2021 г. Видно от съдържанието на приложената по делото молба за присъединяване на новия изпълнителен лист по изпълнително дело № 677 / 2013 г., не прекъсвала течението на погасителната давност, тъй като с нея не се възлагало на ЧСИ да извърши каквото и да било ново изпълнително действие по изпълнителното дело или да повтори неуспешно извършено такова.

б/. В з.с.з. по делото, проведено на 21.12.2023 г., назначеният особен процесуален представител на длъжника е поддържал подаденото становище и е потвърдил отново, че прави възражение за давност.

Съдът указал на ответника, че върху него е доказателствената тежест да установи обстоятелствата, на които основава погасителната си давност.

Назначеният особен процесуален представител на длъжника е поискал от съда да изиска удостоверение от ЧСИ относно последното изпълнително действие.

Съдът е постановил да се изиска от ЧСИ удостоверение за датите, на които са извършени изпълнителни действия, както и молбите, с които са поискани такива. Ако ЧСИ е бил упълномощен на основание чл.18 от ЗЧСИ, да се представи пълномощното.

ВЯРНО С ОРИГИНАЛА
СЕКРЕТАР:

в/. С Писмо вх.№ 3261 / 11.01.2024 г., в изпълнение на разпореденото от съда в з.с.з. по делото, проведено на 21.12.2023 г., ЧСИ Минка Станчева-Цойкова, рег.№ 822 от РКЧСИ и с район на действие ОС-Пловдив, е уведомил, че на 22.10.2014 г. били извършени описи на три недвижими имота. В последният абзац от Писмото съобщава, че за периода от април 2015 г. до август 2020 г. регулярно били насрочвани публични продани на един от трите недвижими имота (животновъдна ферма), който бил продаден от ЧСИ Константин Павлов, рег.№ 824. От извършената продажба на този имот (животновъдна ферма), както и от продажбата на други два възбранени по делото имота, ЧСИ Павлов превел сума, която частично удовлетворила вземането на взискателя по изпълнителното дело.

г/. По **възражението *за погасяване на вземането на молителя по давност,*** в Решение № 505 / 03.04.2024 г., е прието наред с останалото съдържание, че по делото е приобщено удостоверение от ЧСИ Цойкова от 09.01.2024 г., от което било видно, че на 22.10.2014 г. били извършени описи на 3 недвижими имота, като за периода м.04.2015 г. – м.08.2020 г., регулярно са насрочвани публичните им продани, като реализираните средства са преведени на взискател.

Според първоинстанционния съд, при липса на специални норми уреждащи погасителната давност на частните държавни вземания, приложение намирали общите такива, а в случая, предвид постановеното съдебно решение правилото на чл.117, ал.2 от ЗЗД. Съгласно нормата на чл.422, ал.1 от ГПК, искът за съществуване на вземането се считал предявен от момента на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение. Той бил свързан с правните последици по чл.116, б.„б" от ЗЗД и чл.115, б.„ж" от ЗЗД. Решението е влязло в законна сила на 04.05.2016 г., от когато започвала да тече погасителната давност. Съгласно правилото на чл.116, б.„в" от ГПК, давността се прекъсвала с предприемане на действия за принудително изпълнение. Насрочването и извършването на продан на имот се явявало изпълнително действие (***т.10 от Тълкувателно решение № 2 / 26.06.2015 г., постановено от ОСГТК на ВКС на РБ, по тълк.д.№ 2 / 2013 г.***). Последното такова е било осъществено през м.08.2020 г., съгласно удостоверението на ЧСИ от 09.01.2024 г. Исковата молба е предявена на 31.08.2023 г., като съгласно изричната норма на чл.628а, ал.1 от ТЗ, подаването на молба за откриване на производство по несъстоятелност от кредитор прекъсвала давността относно вземането, на което молителят основава молбата си по чл.625 от ТЗ. Давността спирала да тече, докато трае производството по несъстоятелност. Следователно нито от момента да влизане в сила на

ВЯРНО С ОРИГИНАЛА
СЕКРЕТАР:

съдебното решение до последното изпълнително действие, нито от него до депозиране на исковата молба е изтекъл 5 г. давностен срок. Следователно, възражението за погасителна давност било неоснователно.

д/. Считам, че при произнасянето си по възражението за погасителна давност, първоинстанционният съд е допуснал съществени нарушения на процесуалните правила, което е довело до постановяване на необосновано решение, противоречащо на материалния закон.

На първо място, считам, че по възражението за погасителна давност, първоинстанционният съд неправилно (непълно) е разпределил тежестта на доказване между страните.

Съдът указал на ответника, че върху него е доказателствената тежест да установи обстоятелствата, на които основава погасителната си давност, но не е указал на молителя, че е негова тежестта да докаже, че разполага с вземане в определен размер, което е било предмет на принудително изпълнение, включително – извършването на изпълнителни действия водещи до спиране или до прекъсване на течащата срещу вземането погасителна давност по смисъла на ЗЗД.

В случая, ответникът е основал възражението си за погасителна давност, текла от последното изпълнително действие по образуваното изпълнително дело № 677 / 2013 г., по описа на ЧСИ Минка Станчева-Цойкова, рег.№ 822 от РКЧСИ и с район на действие ОС-Пловдив, като сочи, че същото е било прекратено на основание чл.433, ал.1, т.8 от ГПК, считано от 04.05.2018 г. Следователно, в становището си по молбата по чл.625 от ТЗ, ответникът е заявил, че е настъпило прекратяване по право на изпълнителното производство, а това от своя страна е обезсилило с обратна сила предприетите до момента на перемпцията изпълнителни действия, в т.ч. по налагане на запори, възбрани, насрочване и извършване на публични продани. Тези действия, според ответника, не могат да имат нито процесуалноправни, нито материалноправни последици, включително не са прекъснали погасителната давност по смисъла на чл.116, б.„в" от ЗЗД, защото следва да се считат за неизвършени.

Молителят не е ангажирал становище и/или доказателства, от които да е възможно да се заключи и/или установи, че изпълнително дело № 677 / 2013 г., по описа на ЧСИ Минка Станчева-Цойкова, рег.№ 822 от РКЧСИ и с район на действие ОС-Пловдив, не е било прекратено на основание чл.433, ал.1, т.8 от ГПК, както и че своевременно е предприемал изпълнителни действия водещи до спиране или до

ВЯРНО С ОРИГИНАЛА
СЕКРЕТАР:

прекъсване на течащата срещу вземането погасителна давност по смисъла на ЗЗД.

На второ място, първоинстанционният съд не е констатирал, че постановеното от него в з.с.з. по делото, проведено на 21.12.2023 г., относно издаването на удостоверение от ЧСИ Цойкова с точно определено съдържание, не е било изпълнено. В Удостоверението на ЧСИ Цойкова, входирано на 11.01.2024 г. липсват данни „за датите, на които са извършени изпълнителни действия, както и молбите, с които са поискани такива. Ако ЧСИ е бил упълномощен на основание чл.18 от ЗЧСИ, да се представи пълномощното.". ЧСИ Цойкова е представила бланкетен отговор на изисканата от съда информация, като най-общо в последния абзац на писмото си е съобщил, че в периода от април 2015 г. до август 2020 г. регулярно били насрочвани публични продани на един от три възбранени недвижими имота, които обаче друг ЧСИ – Павлов, продал на проведена от последния публична продан.

Съдът е този, който служебно трябва да следи дали и как се изпълняват разпорежданията му отправени както към страните, така и към трети лица, разполагащи с информация от значение за правилното разрешаване на правния спор по делото от фактическа и правна страна.

Неизпълнението на постановеното от първоинстанционния съд в з.с.з. по делото, проведено на 21.12.2023 г., относно издаването на удостоверение от ЧСИ Цойкова с точно определено съдържание, е оставило производството неизяснено от фактическа, а оттам и от правна страна, тъй като липсват пълни данни относно правно-релевантни за теченето на погасителната давност факти, а именно относно „датите, на които са извършени изпълнителни действия, както и молбите, с които са поискани такива.".

Прекратяването на изпълнителното производство поради т.нар. „перемпция", настъпва по силата на закона, а съдебният изпълнител може само да прогласи в постановлението си вече настъпилото прекратяване, когато установи осъществяването на съответните правно-релевантни факти. Без правно значение е дали съдебният изпълнител ще постанови акт за прекратяване на принудителното изпълнение и кога ще направи това, тъй като този акт има само декларативен, а не конститутивен ефект. Каквото и да е основанието за прекратяване на изпълнителното производство, всички предприети по него изпълнителни действия се обезсилват по право, с изключение на изпълнителните действия, изграждащи тези изпълнителни способи, от извършването на които трети лица са придобили права и редовността на извършените от трети задължени лица плащания. В

ВЯРНО С ОРИГИНАЛА
СЕКРЕТАР:

този смисъл – ***Решение № 45 / 30.03.2017 г., постановено от ВКС на РБ, по к.гр.д.№ 61 273 / 2016 г., ГК, IV-то отделение, Решение № 42 / 26.02.2016 г., постановено от ВКС на РБ, по к.гр.д.№ 1812 / 2015 г., ГК, IV-то отделение и др.***

За прекъсването на давността е от значение единствено на коя дата е било предприето последното <u>валидно</u> изпълнително действие и дали от тази дата са изминали повече от пет години, за да може да се приеме, че вземането, което е било предмет на принудително изпълнение е погасено поради давност.

Неизпълнението на постановеното от първоинстанционния съд в з.с.з. по делото, проведено на 21.12.2023 г., относно издаването на удостоверение от ЧСИ Цойкова с точно определено съдържание, е налагало да се изиска в цялост изпълнително дело № 677 / 2013 г., по описа на ЧСИ Минка Станчева-Цойкова, рег.№ 822 от РКЧСИ и с район на действие ОС-Пловдив, за да може да бъде направена проверка дали е настъпило прекратяване по право на изпълнителното производство, като ако е настъпило – да се установи на коя дата, както и за да може да бъдат направени обективни и обосновани фактически и правни изводи по възражението на ответника за изтекла погасителна давност.

Отделно, първоинстанционният съд не е съобразил (в светлината на разясненията в ***т.10 от Тълкувателно решение № 2 / 26.06.2015 г., постановено от ОСГТК на ВКС на РБ, по тълк.д.№ 2 / 2013 г.***) дали евентуално насрочване на публична продан на недвижим имот, за което не е известно на коя дата се е случило, прекъсва или не прекъсва течението на погасителната давност, доколкото ако е имало насрочване на такава продан по изпълнително дело № 677 / 2013 г., същата явно е била обявена за нестанала (според Удостоверението – възбраненият имот е бил продаден от друг ЧСИ по друго изпълнително дело, заедно с други два възбранени по делото имота), с което фактическия състав на този вероятно приложен от ЧСИ Минка Станчева-Цойкова изпълнителен способ за събиране на частното държавно вземане, е останал незавършен.

По изпълнително дело № 339 / 2015 г., образувано по описа на ЧСИ Константин Павлов, НАП вероятно е бил присъединен взискател по право.

Целта вложена във фигурата на присъединения по право взискател е да се *обезпечи* реализирането на правата на кредитор, ползващ се с особена привилегия върху обекта на изпълнение. Самото реализиране на правата на този кредитор обаче е предпоставено от представянето на изпълнителен лист срещу длъжника по

ВЯРНО С ОРИГИНАЛА
СЕКРЕТАР:

изпълнението, за което кредиторът трябва да е предприел съответните процесуални действия. Присъединяването по право в изпълнителния процес *съхранява* правата на този кредитор, но само по себе си не е достатъчно за реализирането им. Прекъсването на давността е свързано с предприемане на изпълнителни действия от самия кредитор за *реализиране* на вземането му и не може да се сведе до предвидена от закона *гаранция* на правата му, каквато представлява фигурата на присъединения по право взискател. Това е видно и от факта, че без представяне на изпълнителен лист, независимо че е присъединен взискател по право, този кредитор не може да получи изпълнение на обезпеченото с привилегия вземане. Безспорно, присъединеният по право кредитор има същите права в изпълнителния процес, каквито има първоначалния взискател и се ползва от извършените процесуални действия до момента на присъединяването, съгласно чл.457, ал.1 и ал.2 от ГПК, но само при условие, че представи изпълнителен лист, легитимиращ го като кредитор на длъжника по изпълнението, въз основа на който може да се пристъпи към принудително изпълнение. По тази причина, за периода от присъединяване по право на този кредитор в изпълнителния процес, до представяне на издаден в негова полза изпълнителен лист срещу длъжника по изпълнението, не се счита, че са налице предприети от кредитора „действия за принудително изпълнение" по смисъла на чл.116, б.„в" ЗЗД.

В случая, по делото няма данни изпълнителните листове от 10.06.2013 г. и от 14.06.2016 г., да са били представени от НАП по изпълнително дело № 339 / 2015 г., образувано по описа на ЧСИ Константин Павлов, нито двете изпълнителни дела да са били обединени в едно при Съдебния изпълнител извършил публичната продан, поради което считам, че ако има някакво значение за настоящия спор, евентуалното присъединяване по право на НАП в това изпълнително производство, не представлява основание за прекъсване на течението на давностния срок.

С оглед гореизложеното, Ви моля, **да отмените** Решение № 505 / 03.04.2024 г., постановено по т.д.№ 1624 / 2023 г., образувано по описа на Софийския градски съд, Търговско отделение, VI-12 състав.

Моля Ви, **да постановите** друго, въззивно Решение, с което **да отхвърлите** Молбата по чл.625 от ТЗ, като неоснователна и недоказана, поради погасяване на вземането на молителя по давност преди образуването на производството по несъстоятелност.

Доказателствено искане:

ВЯРНО С ОРИГИНАЛА
СЕКРЕТАР:

Моля Ви, да се изиска в цялост изпълнително дело № 677 / 2013 г., по описа на ЧСИ Минка Станчева-Цойкова, рег.№ 822 от РКЧСИ и с район на действие ОС-Пловдив, за да може да бъде направена проверка дали е настъпило прекратяване по право на изпълнителното производство, като ако е настъпило – да се установи на коя дата, както и за да може да бъдат направени обективни и обосновани фактически и правни изводи по възражението на ответника за изтекла погасителна давност.

<u>ОСОБЕНО ИСКАНЕ:</u>

Моля Ви, при администриране на въззивната жалба, първоинстанционният съд да определи *размер на адвокатското възнаграждение* за назначения особен процесуален представител на ответното дружество *за осъществяване на процесуалното му представителство пред въззивната инстанция* и да разпореди предоставянето му по делото, чрез внасяне в депозитната сметка на Софийския апелативен съд.

<u>Прилагам:</u> Препис от въззивната жалба за насрещната страна.

С уважение: .....
(адвокат Тодор ПОПОВ – назначен за особен процесуален представител на „ЯНАКИ“ ЕООД)

ВЯРНО С ОРИГИНАЛА
СЕКРЕТАР: